

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE KLOPGEEST

Een wagenspel

door

Alice Foesters

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1234

PERSONAGES: (4 dames - 3 heren + Figuratie)

Bertha / Peggia:

Fons / Vader:

Marie / Miss Marpel:

Jules / Freddy Kwally:

Jongeling / Kermio / Sherlock Holmes:

Heks:

Fee:

Facultatief:

Elfje:

Kabouter:

DEKOR:

De kist is het belangrijkste decorstuk. Deze wordt van 'n open achterwand voorzien, waardoor de acteurs in- en uitkunnen.

De open achterkant van de kist kan men voorzien van 'n donker doek, zodat het publiek niet dadelijk de opening ziet.

Verdere decorstukken zijn 'n klein tafeltje en stoeltje.

Materiaal om geluiden te maken:

'n Kist met kleine kiezelsteentjes, 'n kist met glas en

'n hamertje, de trappers van 'n fiets, als het kan 'n micro en geluidinstalatie om de geluiden te versterken.

(Bertha komt uit de keuken gevolgd door Jules en Marie)

MARIE : Bedankt madam, dat heeft heel lekker gesmaakt.

BERTHA : 't Is niets, we zijn er toch om mekaar te helpen nietwaar?

MARIE : Maar iedereen is zo goed niet, wij komen soms heel wat anders tegen. Kom Jules, we gaan verder!

JULES : Wat moet er met de kist gebeuren vrouw?

MARIE : Neem ze maar weer op uwe rug, (Jules wil de kist optillen) of het zou moeten zijn dat madam ze ons afkoopt?

BERTHA : Hoe ? Wilt ge deze schone kist verkopen?

MARIE : Ik doe het niet graag, het is een erfstuk van m'n over overgrootmoeder (snik) God hebbe haar ziel. Maar mijn arme dutkes van kinderen moeten toch ook eten. En 't schijnt dat ze toverkracht heeft.

JULES : Is dat echt waar vrouw?

MARIE : (sissend) Bemoei U daar niet mee. (tegen Bertha) De kindjes zitten thuis alle 10 te sterven van de honger terwijl wij onze buik vol gegeten hebben.

BERTHA : Arme kindertjes, ik zal U wat eten meegeven.

JULES : Marie, ik dacht dat ze alle twee naar de kermis waren?

MARIE : (schopt Jules) Met twee zijn ze naar de mis, de heilige mis, ja, ja.

BERTHA : Hoeveel vraagt ge voor de kist?

MARIE : 10.000, frank!!!

JULES : Wablief!??

MARIE : (doet hem zwijgen) 10.000, frank, 't is een koopje, ik doe ze niet graag weg, heb ik al gezegd.

BERTHA : 't Is veel geld maar gij hebt het meer nodig dan ik. 't Is 'n schoon kist, ik ga het geld halen (af).

JULES : 10.000 frank. Zijt ge niet verlegen?

MARIE : Dat is nu commerce Jules. Gij moet nog veel leren.

JULES : En wat is dat van die 10 kindjes die honger lijden en van die toverkracht?

MARIE : Antiek en toverkracht, dat doet het hem altijd. Om de goede gang van zaken moogt ge ook al eens liegen en overdrijven, vraag dat maar eens aan de politiekers.

JULES : Maar zo oud is die kist toch niet?

MARIE : Nadat gij erin geschoten hebt met het jachtgeweer is ze al een stuk ouwentieker geworden. Kijk eens naar de houtwormgatjes... Ik heb ze nog veel te goedkoop van de hand gedaan.

JULES : En wat gaat ge met het geld doen??

MARIE : Nieuwe kisten laten maken bij de schrijnwerker, gij er gaatjes inschieten met hagel en ik verkopen. Ik voel 'n gat in de markt.

JULES : Waar is dat gat? (gaat op zoek. Bertha komt op)

BERTHA : Hier is het geld, en ook wat te eten voor de kindjes.

MARIE : Bedankt, in naam van de kindjes. Allé Jules, geef madam'n handje en zeg merci.

JULES : Moet dat???

BERTHA : Nee nee, 't is al goed. Ik heb altijd al zo'n kist gewild.

(Marie en Jules af)

Toch 'n schone kist. Nu nog aan mijne Fons uitleggen wat ze gekost heeft. (af in keuken)

(Fons komt op vanuit het publiek)

FONS : (tegen publiek) Ben ik blij dat de dag er weer opzit, nog 237 dagen en het is weer verlof (roept naar achter) Hallo vrouwke, ik ben thuis, waar zit ze??

BERTHA : (op uit de keuken, verstrooid) O... Fons zijt gij dat?

FONS : Natuurlijk ben ik dat!! Wie hadt ge dan wel verwacht? De melkboer misschien??

BERTHA : Nee nee... Kom zet U hier maar in uwe zetel, hoe was het vandaag op het werk? (naar publiek) Nu moet ik het goed aanpakken of 't is 'n week ambras. (naar Fons) Wilt ge een borrel?

FONS : Bedoelt ge zo'n lekker drupke?

BERTHA : Ja ja, dat bedoel ik. (haalt de fles)

FONS : (wantrouwend) Als ge aandringt. (naar publiek) Normaal komt die fles alleen boven op zon- en feestdagen. (naar Bertha) Zeg vrouw, 't is toch nog gene zondag meen ik.

BERTHA : Moet het daarom zondag zijn? Iedere dag is toch waard om iets te vieren, nietwaar mensen? (giet borrel in) Ik haal nu Uw sloffen hé schatteke. (af)

FONS : (nipt aan zijn borrel) Ik moet mijn positieven goed bijhouden, want hier klopt iets niet. (Fons wil zijn schoenen uitdoen, maar

Bertha is hem voor). Dat kan ik zelf nog wel. Vertel me nu eerst eens wat hier aan de hand is.

BERTHA : Niks is er aan de hand, ik ben blij dat ge thuis zijt.

Hier is Uw gazet, schatteke.

FONS : Gij zijt nogal veranderd; een borrel, m'n sloffen, de gazet, schatteke, wat is het volgende? Zeg nu niet dat het al gedaan is.

BERTHA : Het eten is zo klaar, het zijn.....

FONS : Laat me raden, sosieskes met pootjes en erwtjes. (kijkt hoopvol naar Bertha)

BERTHA : Goed geraden mijn schatteke, ik ga ze halen.

FONS : Mijne lievelingskost, waar heb ik het aan verdiend? 't Is nog geen betaaldag. Bertha, waar hebt ge 'n nieuw kleedje zien hangen?

BERTHA : Niks te nieuw kleedjes, ik heb nog genoeg om aan te trekken.

FONS : 'n Sjakoch???

BERTHA : Ook niet.

FONS : Hoed? Schoenen? parfum??

BERTHA : Niks van dat alles, ik heb meer dan genoeg. Ik weet alleen niet waar ik met al m'n kleren moet blijven.

FONS : Dus kleren en alles genoeg, dat is goed nieuws. Op de zolder staat nog 'n oude kleerkast, ik zal ze halen.

BERTHA : Zo 'n oude kast, daar is hier geen plaats voor. Maar 'n kist waar ge veel kunt inleggen, dat zou ik nog kunnen gebruiken.

FONS : Ik zal er eens met de schrijnwerker over praten, hoe groot moet ze zijn? (Fons begint z'n krant te lezen).

BERTHA : (wijst op de kist) Ongeveer zo groot.

FONS : Geef me de afmetingen en het komt in orde.(naar het publiek). 't Is niet zo erg als ik gedacht had.

BERTHA : (schuift op de kist heen en weer) Zo groot meen ik.

FONS : Wat zit ge daar te schuifelen Bertha, breng mijn eten nu maar.

BERTHA : Ja Fons (af).

FONS : Wat kunnen vrouwen toch moeilijk doen, in plaats van meteen te zeggen wat ze willen, dan kan 'n man ja of nee zeggen, nietwaar mijnheer? (publiek) Alleen 'n kist wilt ze. (lacht en leest z'n krant, er wordt geklopt vanuit de kist) Binnen.

BERTHA : (komt binnen) Hier is Uw lievelingskost.